

Рисунок 1 – Модель проектного фінансування

Отже, проектне фінансування виступає перспективним інструментом фінансування стратегічних інвестиційних проектів, а застосування запропонованої моделі розширить можливості одержання фінансування для реалізації великомасштабних інвестиційних проектів в Україні.

Література

1. Бардиш Г.О. Проектне фінансування: підручник. / Г.О. Бардиш. – К.: Хай-Тек Прес, 2008. – 463 с.
2. Benjamin C. Esty, 2004, *Modern Project Finance: A Casebook*. New York: Wiley.
3. Nevitt, P.K., and F.J. Fabozzi, 2000, *Project Financing, 7th edition*. London, U.K.: Euromoney Books.

УДК 336.22:352 (477)

Т.І. Тимченко, студентка гр. 402 ЕФ
 О.М. Дахно, ст. викладач
 Полтавський національний технічний
 університет імені Юрія Кондратюка

ТРАНСФОРМАЦІЯ МІСЦЕВОГО ОПОДАТКУВАННЯ У ПОДАТКОВОМУ КОДЕКСІ УКРАЇНИ

Прийняття Податкового кодексу України є надзвичайно важливою подією. Одним із найважливіших напрямів реформування податкової системи є зміни у порядку нарахування і стягнення місцевих податків та зборів.

Згідно з прийнятим Податковим кодексом України, в складі місцевих податків та зборів міститься 5 позицій [6], тоді як раніше їх налічувалось 14. Звичайно, навіть на цьому етапі можна зробити попередній висновок, що зі зменшенням величини податків зменшиться й величина надходжень до місцевих бюджетів.

Найбільш фіскальними податками та зборами до прийняття кодексу були: ринковий збір, комунальний податок, податок на рекламу, всі вони відсутні серед місцевих податків і зборів, визначених новим законодавством.

Взамін уперше в Україні буде введено в дію оподаткування нерухомості, туристичний збір, збір за місця для паркування транспортних засобів.

У тому вигляді, у якому Податковим кодексом запропоновано введення податку на нерухомість, він більше нагадує оподаткування предметів розкошів, завищена пільгова складова, занадто великий розмір об'єкта оподаткування, відсутній механізм оподаткування комерційної нерухомості, все це повністю мінімізує фіскальну корисність цього податку та його можливості використання у якості регулюючого елемента у місцевих фінансах.

Єдиний податок переходить зі статусу загальнодержавного в розряд місцевих. Як відомо, зовсім недавно, до прийняття Податкового кодексу, єдиний податок викликав незадоволення у представників малого та середнього бізнесу. Саме тому досить правильним для органів державної влади було рішення передати всю відповідальність за цей податок на місця, таким чином уникнувши будь-яких претензій до них. Але, як показує подальший розвиток подій, держава не відмовилась від адміністративного регулювання саме цієї сфери оподаткування.

Збір за місця для паркування транспортних засобів також є новим. Раніше справлявся збір за припаркування автотранспорту, але його сплачували особи, що припарковували автомобілі у спеціально обладнаних або відведених місцях. З 1 січня 2011 року справляється збір за місця для паркування транспортних засобів. Його сплачують як юридичні особи та їх філії, так і фізичні особи-підприємці, які згідно з рішенням сільської, селищної або міської ради організують та провадять діяльність із забезпечення паркування транспортних засобів на майданчиках для платного паркування та спеціально відведених автостоянках. У даному випадку об'єктом оподаткування зазначається земельна ділянка, що відведена для паркування автотранспорту. Відповідно базою оподаткування є площа цієї земельної ділянки. Ставки цього збору визначаються місцевим самоврядуванням. Вони коливаються від 0,03 до 0,15 відсотка мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня податкового (звітного) року за 1 м² площі для паркування за кожний день провадження діяльності з паркування автотранспорту. Можна спрогнозувати дохід, який отримає місцевий бюджет з однієї автостоянки у м. Полтава розміром 100 м², при середній ставці він буде складати близько 70 грн. на день, якщо зважити на те, що площа автостоянок у місті набагато більша, а їх кількість зростає майже щодня, ставку місцевого самоврядування може встановити вищою, саме цей збір може частково заповнити фіскальний вакуум, який залишився після скасування ринкового збору, податку на рекламу, комунального податку, а можливо, і значно перевищить їх.

Збір за провадження деяких видів підприємницької діяльності є тим самим торговельним патентом. Податковим кодексом визначено платниками цього збору суб'єктів підприємницької діяльності та їх відокремлені підрозділи. Перелік патентованих видів діяльності майже не змінився, незначно розширився перелік видів діяльності, що не потребують патентування, та ті, котрі здійснюються на основі пільгового патентування.

Новий туристичний збір виступає заміном курортного збору, який теж був місцевим податком. У цьому, на перший погляд, абсолютно зрозумілому зборі також є свої нюанси. Раніше від курортного збору могли отримувати дохід лише ті територіальні громади, які були розташовані у курортних зонах, а перелік цих об'єктів чітко визначений. Тепер виникає

плутанина з визнанням території туристичною зоною, адже ніхто не заборонить визнати такою будь-яке місто України, наповнене музеями, пам'ятниками, соборами й іншими об'єктами. Тож, визнати туристичною зоною, по суті, можна будь-який населений пункт.

Прийняття Податкового кодексу України мало справдити чекання більшості суб'єктів господарювання та фізичних осіб на зменшення податкового тиску, поліпшення економічної ситуації в країні. Але детальніший розгляд суті цього документа показує, що він не є ідеальним і потребує вдосконалення та доопрацювання, виправлення недоліків у механізмах адміністрування і особливої уваги саме щодо проблем місцевого оподаткування. Скорочення кількості місцевих податків та зборів було абсолютно доцільним. Але настільки різка зміна податкової бази підриває і без того проблематичну фінансову базу місцевих органів самоврядування. Удосконалення системи місцевого оподаткування має відбуватися шляхом фіскалізації місцевих податків та зборів, використання не тільки традиційних інструментів оподаткування, а й пошуку нових досконалих форм та використання закордонного досвіду муніципального оподаткування.

Література

1. Бурлуцька Ю.М. Місцеві податки як основа формування доходів органів місцевого самоврядування // *Інтернет-видання [Електронний ресурс]*. – Режим доступу: <http://www.rusnauka.com/>
2. Беляєв В.Г. Роль місцевих податків і зборів в економічній системі України // *Інтернет-видання [Електронний ресурс]*. – Режим доступу: <http://udau.edu.ua>
3. Ковальчук Т.І. Проблеми справляння місцевих податків та зборів // *Інтернет-видання [Електронний ресурс]*. – Режим доступу: <http://www.rusnauka.com>
4. Жура Ю.В. Місцеві податки як основа власних доходів бюджетів місцевого самоврядування // *Інтернет-видання [Електронний ресурс]*. – Режим доступу: <http://udau.edu.ua>
5. Кириллов О.Д., Давидов Є.С. Вплив місцевих податків і зборів на забезпечення місцевого самоврядування // *Інтернет-видання [Електронний ресурс]*. – Режим доступу: <http://www.confcontact.com/>
6. Податковий кодекс України від 02.12.2010 року // *Інтернет видання [Електронний ресурс]*. – Режим доступу: <http://zakon1.rada.gov.ua>
7. Прес-служба, ДП «Інформаційний центр» Єдиний податок на нерухомість у Франції. Частина 2. // *Інтернет-видання [Електронний ресурс]*. – Режим доступу: <http://www.informjust.ua>
8. Дані державного комітету статистики. Житловий фонд України // *Інтернет-видання [Електронний ресурс]*. – Режим доступу: www.ukrstst.gov.ua